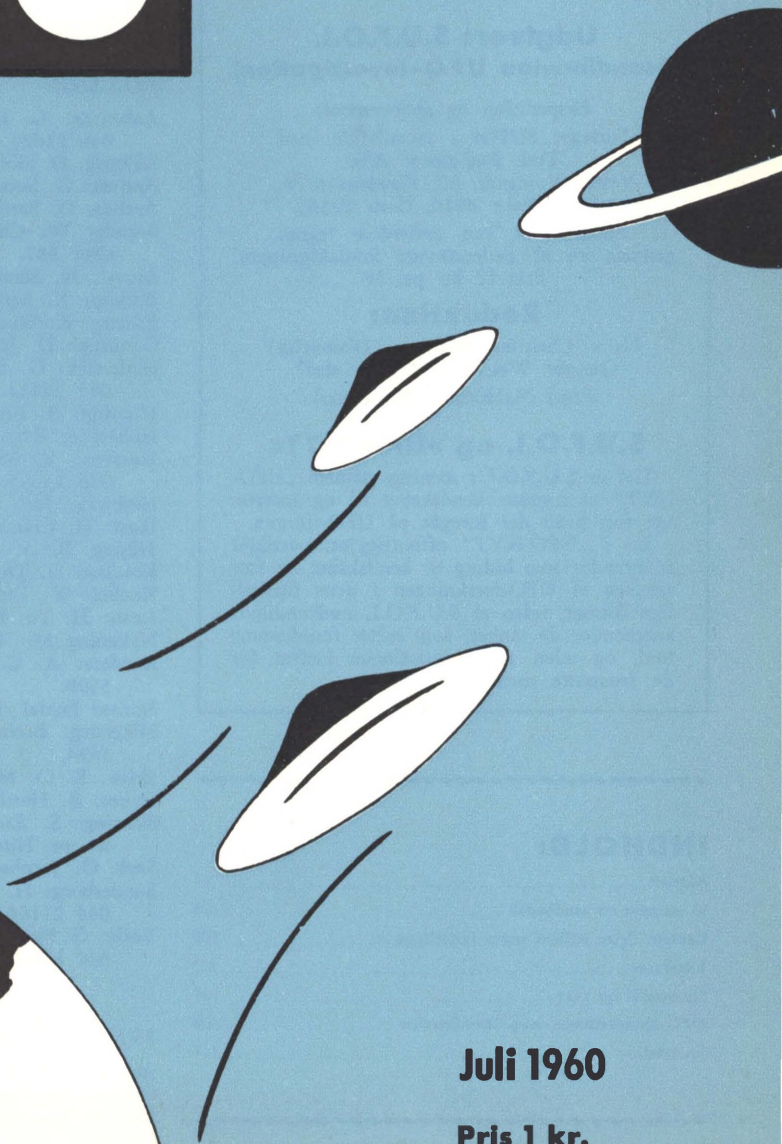
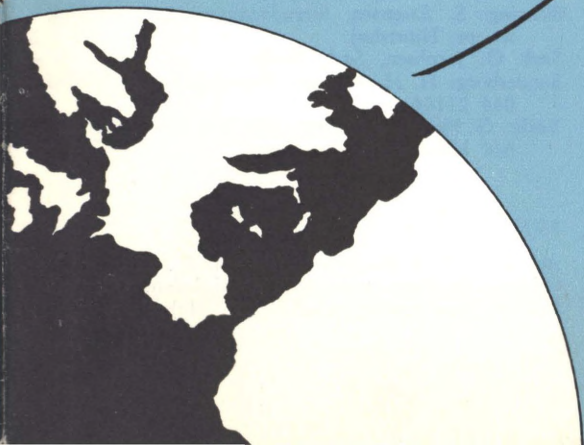

UFO NYT

Juli 1960

Pris 1 kr.

Giro 51675

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
 Tysk Bogimport A/S,
 Vester Voldgade 83, København V.,
 telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
 gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
 Pris 12 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
 Gunner Weichardt (dansk stof)
 Poul Mathiesen (litteratur)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem „UFO-NYT“ at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Præstegaardsvej 40, Vojens, telefon 045 41708.
 Leder Danmark: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, telefon 061 71149.
 Leder København: L. E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kastrup, telefon O1 500522.
 Leder Sjælland: H. Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.
 Leder Fyn: Indtil videre danmarkslederen.
 Leder Jylland: S. Sørensen, Rønne Allé 44, Skæring str. pr. Hjortshøj.
 Rapportcentralen: G. Weichardt, Oxford Allé 3 a, København S.

Gruppeliste:

JYLLAND:

Aabenraa: G. R. Nielsen, Kappel, Stollig, telefon 046 21620.
 Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80, tlf. 081 28325.
 Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
 Aarhus: O. Sørensen, Nordvestpassagen 45.
 Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138 eller 387.
 Brovst: N. Stampe, telf. 200.
 Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
 Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
 Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
 Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telefon 045 24454.
 Herning: R. Blytækker, Silkeborgvej 20, telf. 1868.
 Holstebro: Bendix Bendixen, Gyvelvej 4.
 Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon 066 23095.
 Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
 Ikast: H. Cramer, Fredensgade 18.
 Jebjerg: K. A. de Linde, Jebjerg pr. Langaa St.
 Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
 Knebel: W. Techen.
 Læsø: H. Th. Larsen, Byrum.
 Nykøbing M.: T. Breinhild, Mågevej 46.
 Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.

Samsø: Foklal, Kolby skole.
 Silkeborg: Breinholm Jørgensen, v. Trianglen, telf. 1614.
 Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
 Struer: B. Hersbøl, Ølbyvej 56.
 Skæring: S. Sørensen, Strandvangsvej 121, Skæring str. pr. Hjortshøj.
 Sød: G. Jacobsen, Sød, Tønder.
 Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telefon 044 21164.
 Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.

FYN:

Aborg: E. Pedersen, Aborg, Assens, telf. 78.
 Odense: H. Frier, tekn. afd. politigården, Odense.
 Skårup: Agnete Hansen, „Lillebo“, Holmdrup.

INDHOLD:

Aktuelt.....	99
Vi nærmer os sandheden	101
Kaptajn Peter Killian søges latterliggjort.....	102
Litteratur.....	103
Spørgsmål og svar	105
UFO-observationer over Skandinavien	106
En landing	111

★ **AKTUELT** ★

★

Tålmodighed

Hvorfor sker der ikke snart rigtigt noget? Dette spørgsmål bliver man gang på gang stillet overfor. Det er et spørgsmål, som melder sig hos tusinder, og som gør, at tvivlen strammer sit greb — mismod og frafald kan blive følgen.

Vær derfor under alle forhold tålmodig, sagen arbejder så godt som nogensinde.

Lad være med at fortvivle fordi en eller anden uvidende og/eller stupid person i dagspressen eller fra en talerstol søger at latterliggøre, det for *ham* ufattelige.

Sagen er gået ind i sin sidste fase nu — enten bliver sagen „officiel“ i løbet af et par år, eller også er det forbi for denne gang . . .!

Gode og kloge mænd arbejder i øjeblikket på at opnå en brugbar fremgangsmåde, så man — på trods af politik, farve og hvad der ellers skiller os — kan indlede en orientering om det, der sker. Der er ikke tusinder med i dette — snarere kunne man sige, at der er ganske få — andre holdes orienteret — men den store hob må stole på det, den får fra de lokale repræsentanter.

Når agtværdige politikere, professorer, astronomer siger, at de flyvende tallerkener ikke eksisterer, må det helt og holdent stå for den enkeltes egen regning. Man kan hverken i politikken, i videnskaben, i astronomien eller noget andet sted finde et eneste *bevis* for, at de flyvende tallerkener ikke eksisterer.

I modsætning hertil ligger både politikere, videnskabsmænd og astronomer inde med beviser for, at de interplanetariske rumskibe er en realitet.

Den meget kendte nyligt afdøde engelske astronom, dr. H. P. Wilkins, udtalte en gang følgende:

„Hvis en astronom påstår, at han ikke har noget som helst kendskab til „flyvende tallerkener“, er der tre ting at erindre sig —

Enten er manden fuld af løgn, eller også kan han af gode grunde ikke tillade sig at fortælle om sin viden. Er forklaringen ikke at finde i en af disse

to årsager, er der kun een tilbage — manden burde have sine studiepenge tilbage!“

Altså, kære venner, — tålmodighed — lad den dumme blot le — en dag vil også han blive normal!

H.C.

★

Takket være videnskaben er vi i stand til gennem presse og radio at vejlede og vildlede praktisk talt alle.

Bertrand Russell.

★

Det er aldrig for sent at opgive fordomme.

Thoreau.

★

I Politiken af 9. november 1959 fandtes en artikel under titlen „Blive på Jorden eller ud i himmelrummet“. Forfatteren var den unge *satellit*-eksperiment stud. polyt Jesper Trier, som fremførte en lang række synspunkter — en slags svar eller tillæg til hr. Aage Marcus' kronik „Råd til rumrejsende“.

Den unge hr. stud. polyt Jesper Trier befandt sig til tider på et plan, der lå virkeligheden ret fjernt, og for at komme de faktiske forhold nærmere sendte Københavnslederen, hr. Leif E. Pedersen, Politiken et indlæg.

Indlægget, som ville have været af stor værdi for Politikens læsere, blev sendt retur med følgende bemærkning:

„Vi takker for de betragtninger „Mellem Himmel og Jord“, som De har sendt os, men da det ikke er muligt for os at placere en artikel af så betydelig længde, tillader jeg mig vedlagt at sende Dem manuskriptet tilbage“.

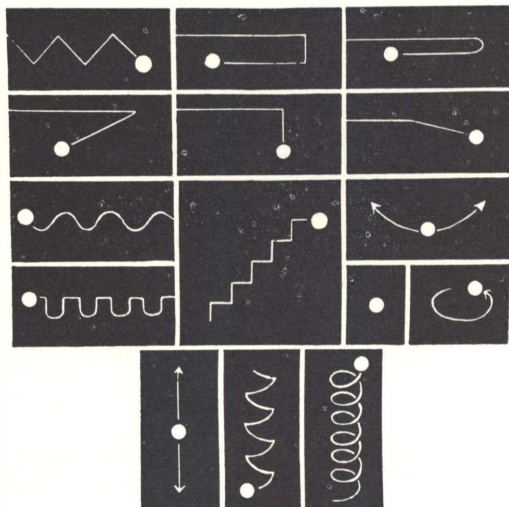
Det skal for en ordens skyld nævnes, at SUFOIs indsendte artikel var på 143 linier eller 1716 ord.

Hr stud polyt Jesper Triers artikel var på 230 spaltelinier plus overskrift over tre dobbeltspalter på ialt 80 mm's højde plus to gange billede over dobbeltspalte på ialt 220 mm.

De vil selvfølgelig sige: Hvorfor? Bemærk venligst „Aktuelt“ —! Der er en forklaring på alt, også på Politikens reaktion — og en dag vil også De få forklaringen.

H. C.

Karakteristiske UFO-bevægelser

Gruppeliste fortsat

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17, Ballerup, telf. 01 971114.

Frederiksberg: F. Eriksen, V. E. Gamborgsvej 1 III, København F, telefon FASAN 827.

Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.

Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.

Holte: J. Bauder, Attemosevej 93, Holte, telefon 01 800048.

Kastrup I: Københavnslederen.

Kastrup II: Københavnslederen.

Kastrup III: F. Lund, Florensvej 10, Sundby, telf. AS 395.

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.

Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.

Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse, telf. 01 703318.

Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbh. K., telefon PA 3409.

Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

SJÆLLAND:

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3.

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29.

Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Frederiksværk: K. E. Hjerrild, Falkesti 4.

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.

Lejre: E. Olesen, Lejre maskinfabrik, telf. 53.

Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.

Midt-Stevns: K. Hansen, Bjælkerup pr. St. Heddinge, telefon 551.

Værløse: H. Krogh, Vesterbro 179.

GRØNLAND:

Thule: O. P. Pedersen, QANAK.

FÆRØERNE:

Thorshavn: Benjamin Krefeld, Grønlandsvej 20.

Samarbejdsgrupper:

Norge:

Norsk UFO Studiesirkel, Holmengrenda 37, Holmen, Oslo.

Sverige:

Ifologiska Sällskapet i Stockholm,

SUFOI - rapportafdeling, box 607, Stockholm I.

Finland:

G. Lindfors, Tölötorggatan 1 b, Helsingfors.

Orbit, november 1959.

Scottish Daily Express (18. oktober 1959).

Robert Drysdale, laboratorieassistent ved et kemisk anlæg i Grangemouth, hævder, at han så en flyvende tallerken på Wigtown-vejen kl. 1915, medens han kørte en bil i regnen. Vinduesviskeren begyndte at gå langsommere og langsommere. Han stod ud for at se på dem og så et rundt objekt omkring fem eller seks fod i diameter (1 eng. fod = 0,305 m), som glødede orangefarvet, svæve omkring 25 yards lodret over bilen. (1 yard = 0,915 m). Han fortalte det til sin kæreste, og de iagttog det i to minutter. Derefter syntes det at stige lodret. Mr. Drysdale sagde, at medens han havde kørt tidligere, havde han lagt mærke til den orange glød, men havde troet, at det var forlygte-reflekser.

Vi nærmer os sandheden

Det er glædeligt at se, hvorledes man nu i visse kredse gør sig anstrengelser for at holde talen om liv på andre kloder i gang.

Det er mærkelig nok de samme kredse, der indtil for nyligt, i et forsøg på at kontrollere situationen pure afviste muligheden for liv i kosmos.

Når man har indblik i og kendskab til den officielle politik, kan man nu tydeligt spore store fremskridt i retning af en offentliggørelse.

I dagbladene findes der nu jævnligt artikler, som tjener det ene formål, — at løfte lidt af sløret — altså komme nærmere den sandhed, som vi har kendt og fortalt om i mange år.

Vi husker alle, hvilket indtryk det gjorde på os, da det gik op for os, at Adamski talte sandt. Vi husker samtidig, hvorledes den stupide ortodokse indstilling kom til udtryk i dagspressen fra mange forskellige lyse hoveder, der i brovtende vendinger nok skulle vise os noget andet. — Kunne man ikke opnå andet, kunne man da i hvert fald stemple os som overspændte individer.

Samme indstilling kom ofte til udtryk, når der efter et foredrag blev bragt et referat i den lokale avis — og havde journalisten været særligt opfindsom, kunne man se anmelderens produkt gå sin sejrsgang i en lang række af landets aviser.

I Dagens Nyheder fra 23. juni 1960 finder vi en artikel, som totalt bryder med den hidtige politik. Artiklen hedder: — „Sender ukendt klodes drabant radiosignaler ned til vor klode?“

Artiklen bygger på videnskabelige amerikanske forskningsresultater, og manden bag oplysningerne er den kendte amerikanske videnskabsmand professor R. N. Bracewell.

Professoren udtaler, at man har sporet en soldrabant, hvis oprindelsessted ikke er Jorden, og at man håber at komme i forbindelse med den.

Den mest bemærkelsesværdige af professorens udtalelser figurerer under overskriften:

„Utroligt fremskredne civilisationer?“

Dagens Nyheder skriver i citat:

Professor Bracewell går endnu videre end de videnskabsmænd, der hævder, at der et eller andet sted i rummet findes planeter med intelligentsvæsener og en civilisation på højde med eller over vor egen.

Han mener at civilisationer på kloder i vort eget solsystem muligvis forlængst har etableret kontakt med hinanden. Nogle af disse civilisationer er i teknisk henseende „utroligt“ fremskredne og forsøger muligvis at kontakte Jorden ved hjælp af midler, der ligger langt ud over vor fatteevne.

Citat slut.

Ja — så er vi faktisk lige foran målet — for få måneder siden var talen om liv i vort solsystem ikke god tone — selvfølgelig bortset fra de overspændte individer i SUFOI — i dag siger en af verdens kendetste videnskabsmænd det samme!

Hvorfor mon? Ja, prøv selv at gætte! Personligt kan jeg minde om Adamskis møde i de forenede nationer den 19. marts i år — det var indledningen — nu kommer resultaterne — der kommer mange!

H. C.

Hvor er mænds verden dog en grusom verden. I puster hinanden op til at yde mere og mere. I vil stadig være foran. I slås i stedet for at leve. I forvandler livet til en jammerlig alles krig mod alle.

Leck Fischer.

Tilværelsen er i virkeligheden nederdrægtig — men man har jo ikke andet end den.

Kaptajn Peter Killian

søges latterliggjort

Fra „UFO-OBSERVER“ har vi fået de efterfølgende oplysninger, som står i relation til artiklen om kaptajn Killians observation, beskrevet i UFO-NYT september 1959.

UFO-OBSERVER skriver:

I et forsøg på at bringe seks besætninger fra flyveselskaberne, som fornylig rapporterede en UFO-formation, i miskredit, har en talsmand fra A.F.'s hovedkvarter offentligt latterliggjort alle „flyvende tallerken-vidner“. Nogle blev sarkastisk rubriceret som personer, som ikke kan huske noget, når de „bliver ædru igen“. Resten, antydede den officielle talsmand, var enten blevet bedraget af et almindeligt objekt, eller også var de rent ud løgnere.

Denne officielle erklæring fra A.F. var et direkte svar på en forespørgsel fra NYHT om observationen af en UFO-formation af seks besætninger fra AA og UA, den 24. februar 1959. A.F.'s svaret stod i avisens udgave for 1. marts. Eftersom de strenge regler indenfor luftfartselskaberne forbyder drikkeri før flyvning, hvilket A.F. udmærket ved, var dette øjensynligt en tilsigtet skamplet. Tilsyneladende håbede A.F.-talsmanden, ved at sidestille piloterne med berusede personer, at udligne disse velegnede observatørers bevis. I bedste fald har A.F.'s erklæring stemplet besætningerne — 12 piloter og adskillige flyvemekanikere, som udelige eller bedragerere. Den forklejnedes også intelligensen hos alle de passagerer, som så UFO-formationen.

Hele historien om observationerne den 24. februar og A.F.'s handlinger følger i kronologisk orden. Denne beretning indeholder nye detaljer sikret i et NICAP interview med kaptajn P. Killian fra AA og i yderligere interviews med Killian og nogle af de andre piloter af disse NICAP-medlemmer:

Lex Mebane, CSI, NY — George Powel, aeronatisk ingeniør, Phil. — Miriam Brookman, formand for NYC NICAP-afdeling — George Popowitch, formand for Akron UFO-undersøgelingsgruppe.

Luftfartselskabernes observationer:

Kl. 1910, den 24. februar, startede en firemotors DC-6 maskine tilhørende AA fra Newark lufthavn mod Detroit på non-stop flyvning. Ved ratet sad kaptajn P. Killian, pilot i 20 år — de 15 af disse som trafikpilot, med en samlet flyvelængde på mere end fire millioner miles. Hans næstkommanderende var John Dee, autoriseret ligesom Killian af FAA som en erfaren trafikpilot.

DC-6 var over Pennsylvania, flyvende i 8,500 fods højde, da Killian første gang så UFO'erne.

Det var kl. 2045, rapporterede han, vi var mellem Philipsburg og Bradford, da jeg kiggede mod syd og så tre gullige lys. De var i linie-formation.

Ved første øjekast troede jeg, det var stjerner i Orions bælte, så så jeg efter en gang til og fik øje på både Orion og de fremmede objekter. Orion var betydeligt højere, desuden var objekterne klarere og af en anden farve. Der var ingen mulighed for fejltagelse, fortalte Killian senere NICAP, Skønt der var forrevne skyer under os i 5.000 fods højde, var hele himlen ovenover dette lag absolut klar. Vi havde en sigtbarhed på omkring 100 miles.

I første omgang anslog jeg, at objekterne ikke var over en mile fra os. Siden jeg ikke kendte deres størrelse, var dette kun et indtryk. Jeg tror nu, at de ikke var nær så tæt på. Imidlertid med mellemrum bevægede en af dem sig nærmere og faldt så tilbage i formationen.

Efter at have udpeget UFO for andenpilot Dee, underrettede Killian sine 35 passagerer over højtalersystemet med en henkastet bemærkning for at undgå panik. Stewardesserne, Edna La Gate og Beverly Puigree, slukkede kabinelysene for at give et bedre udsyn, og i de næste 40 min. så alle ombord de mystiske objekter.

En af passagererne havde en flyvemæssig baggrund. Hr. N. D. Pucas, direktør i Curtis-Wright Utica afdeling. Hans rapport stemmer overens med Killians. Himlen var skyfri ovenover maskinen. UFO'erne, sagde han, forekom at være runde. Jeg kiggede ud og så objekterne i præcis formation, erklærede han. Af og til kunne en af dem blive klarere end de andre, som om den bevægede sig nærmere maskinen. Jeg havde aldrig oplevet noget som dette før.

Kun en af passagererne var bange. Jeg fortalte ham, sagde Killian, hvis der er nogen fare, er jeg

sikker på, de ville have gjort det for længe siden

Da DC-6 var over Erie kaldte Killian over radioen og spurgte om andre flyvebesætninger i området kunne se objekterne. To andre AA kaptajner svarede hurtigt. Den ene lidt længere mod nord fortalte Killian, at han havde holdt øje med UFO i 10 — 15 min. Den anden i nærheden af Toledo sagde han havde set ud og observeret objekterne efter Killians opkald.

Da de passerede over Eriesøen sendte Killian over radioen en rapport om UFO'er til AA forbindelser i Detroit lufthavn. På denne tid var maskinen på vej ned og de tre objekter forsvandt i en lavereliggende dis.

UFO'erne blev observeret af UA piloter.

I mellemtiden uden at Killian og Dee vidste det, var UFO'erne også blevet bemærket af tre UA besætninger. I et tilfælde rapporterede kaptajn A. D. Yates, at objekterne var sporet fra 2040 — 2110, mellem Lockhaven, Pa. og Youngstown, Ohio. Dette blev bekræftet af flyvemekaniker L. E. Barey.

UFO blev også set af besætningerne på UF 937 og 321, begge flyvende mod vest fra Newark. Medens de observerede objekterne, havde besætningerne diskuteret dem over radioen. Alle piloterne og flyvemekanikerne var enige om, at lysene kom fra forskellige maskiner, som holdt en formation.

Fra Akron kom yderligere bekræftelse fra vidner på jorden. Mellem 2115 og 2120 blev adskillige lokale UFO rapporter samlet af Akron UFO undersøgelsesgruppe. Alle vidnerne beskrev tre lysende objekter.

Efter Killians landing fortalte en passager en Detroit avis om observationen. Den lokale AA presseofficer bifaldt så frivelsen af Killians rapport.

Næste morgen i Washington bad NICAP AF om en kommentar. På det tidspunkt havde AF ingen forklaring på observationen, men sagde, at de var ved at foretage undersøgelser.

FAA blev så spurgt, og en officiel bekræftelse blev givet til NICAP:

Vort ansvar holder op, når en UFO rapport bliver givet videre til militæret. FAA udtalte, at det ikke havde nogen oplysninger om rapporterne fra

Litteratur

★

Det er med vore anmeldelser meningen at fortælle læserne hvad de forskellige UFO-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10 % af de omkr. 300 foreliggende, som er uden anden islæt. Der vil dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A/S, Vestervoldgade 83, København V.

P. Mathiesen, Horsens, anmelder

Gray Barker:

They knew too much about flying Saucer. 1952.

Barkers bog er, som han selv udtrykker det, beretningen om, hvad er hændte de alvorligt arbejdende UFO forskere, der fandt ud af, hvad de fl. tall. er. Forskerne blev bragt til tavshed. Af hvem? Var det myndighederne eller rumfolk, der mødte op i sort tøj og forlangte fuldstændig tavshed, eller hvem var det?

Barker fatter interesse for tallerken-problemet ved at høre om det uhyggelige ildelugtende, muligvis selvlysende Sutton uhyre med grønne øjne (omtalt i en af Keyhoe's bøger), og han foretager omfattende undersøgelser vedr. dette uhyre. Vi hører om vidnerne beskrivelse af hele den uhyggelige oplevelse. Man får også den officielle myndigheds forklaring på sagen. Barker finder flere mærkelige ting vedr. mystik. Der er vidner på flg.: Man så en godt 6 fod høj mand, der havde noget, der lignede sorte vinger, han havde sort eller mørk tætsluttende dragt på. En anden rapport undersøges, det er vedr. en mandsling i grøn dragt, der tager vand og forsvinder i noget, der minder om en fl. tall. Den var ligesom sammensat af 2 tall., og den var af en metalagtig farve. Den hvilede på en cylinder, og den havde kun et vindue. Da Barker undersøger denne sag på stedet, forsvinder vidnerne, en anden ufo-log, der foretager undersøgelser, bliver fængslet og Barker selv bliver afhentet af politiet og sat i fængsel „for at beskytte ham“. Han bliver mentalunder-

søgt, „for hans egen skyld“, men slipper dog hurtigt fri igen.

Barker omtaler nu de mægtige oplag af „Amazing Stories“, der fortæller om den oprindelige race på Jorden, der ikke kunne tåle den nye Sol og derfor i rumskibe forlod vor klode. De, der blev tilbage, borede ved hjælp af stråler dybe slugter i Jorden, hvori de lever den dag i dag og hvorfra de skaber uhygge og krig på overfladen. De overfalder menneskene. DERO er deres navn, og de stammer fra Atlantis og Lemuria!

Pludselig udkom dette magasin ikke mere på trods af, at det var en enestående god forretning! Var det fordi, man opdagede, at det, man troede var opdigt, alligevel måske var sandhed. Var løsningen på tall.-gåden at finde her, eller var det marsbeboerne. Forfatteren Shaver, som skrev ovennævnte magasin, udgav herefter „Other Worlds“ og herigenem kom Barker i forbindelse med BENDER, der ledede den bedst organiserede civile forskningsgruppe vedr. problemet fl. tall. Bender gjorde Barker til leder i det distrikt, hvori han boede. Man udgav bladet „SPACE REVIEW“, der opnåede en stor læserkare.

Albert K. Bender var en ung mand på 31 år. Han gjorde tjeneste i flyvevåbnet under sidste krig. Barker, der oprindeligt var gået ind i „SAGEN“ på grund af mystikken, fortsatte studier, og vi hører nu sagen om spejdføreren, der blev forbrændt, og som blev så rædselsslagen over det „uhyre“, han så i den fl. tall., at han ikke turde tale om det. Der var i dette tilfælde også „hjælp“ fra de „beskyttende myndigheder“, og det var måske mere denne hjælp, der afholdt spejderen fra at tale mere om sagen.

Barker omtaler nu sag nr. 12 i project blue Book vedr. en ældre model m. propeller og ca. 75 fod lang med førerkabine hvori observeredes et menneskeligt væsen, det hele omgivet af blåt lys. Man bør læse bogen, for mange af de oplevelser, vi ikke kender herhjemme, omtales ret indgående af Barker, og de er ikke særligt „Adamski“prægede, snarest ret uhyggelige eller i hvert fald mærkelige.

Bender, der er den fødte leder, hævder at tall. har station på Månen og siger, at tall. har meget med „RELIGION“ at gøre. Bender hævder, at han ved, hvad tall. virkelig er, og skriver en stor artikel til bladet, men den kommer ikke deri, da han

efter besøg af tre mænd i sort tøj overhovedet intet siger mere.

Bender havde dog sendt artiklen til en eller anden, og man ved, at de tre mænd havde dette brev med ved deres mystiske besøg.

Bender er uhyggelig tavs, og Barker og et par mere i gruppen vil finde ud af, hvad der er sket. Organisationen J.F.S.B. opløses officielt, men man fortsætter undersøgelserne. Er det sikkerhedspolitiet, der besøgte Bender eller hvad? Barker får selv besøg af dette, uden at han egentlig kommer løsningen nærmere, men de beder ham ikke holde mund. Hvorfor? Der sker mærkelige ting indenfor den snævre kreds af „undersøgere“. Rapporter, man ved er forsvareligt gemt i boxe, kommer pludselig for dagens lys, hvorfor? Sådanne fra det lokale politi. Man finder dog ud af, at Bender som amerikansk borger af ære er pålagt tavshed. Ligger der en løsning i dette? Bender siger dog så meget, at de øvrige har de samme oplysninger, i arkivet, som har givet ham løsningen på gåden med tall., og at de selv kan løse gåden, også med det materiale, de har. Men han beder dem lade være at spille tid og penge på problemet, hvilket de selvfølgelig ganske overhører.

Gruppen taler nu om de forskellige muligheder: Tall. kommer fra rummet — fra fremmed magt — ikke fysiske, men fra 4 dimension — fra et hemmeligt land her på kloden, man ikke har hørt om før — o.s.v. Bender mener (1952), at USA allerede da havde en kunstig satellit oppe og muligvis også mandskab på Månen. Han siger, at der lurer flere farer fra rummet end på selve Jorden. Han kommer ind på evt. jordtipning. Ufologer siger jo „se op“, det var måske bedre at „se ned“. Har Shaver ret? I staten Virginia kan man i alt fald undersøge en „indgang“ til den underjordiske verden. Gruppen bruger nu stålband til indbyrdes samtaler, telefon og brev er ikke sikkert mere. Det lykkes dem dog at tale med Bender, men det eneste han siger er, at løsningen er fantastisk, og at det er pinefuldt for ham at tale med dem derom, han vil intet sige, for problemet interesserer ham ikke mere! Bogen giver en række spørgsmål til Bender og hans ufyldstgørende svar. Det lykkedes dog at få at vide, at der både er fjendtlige og venligtsindede tall. Bender meddeler dem også, at myndighederne senest i løbet af 4 år må rykke ud med sandheden, og at der ikke er noget „forsvar mod det, der kommer“. Han vil

komme i fængsel, hvis han fortæller sandheden, og det vil de også (gruppen), men endnu løber de ingen risiko. (Man må altså formode, at de ikke er inde på det rette spor). Barker forsøger at spørge om Adamski har ret, intet svar, dog „bliver der slået hul i videnskaben“, når sandheden kommer frem.

Fortsættes

Bøger: Adamski George:

Flyvende Tallerkener er landet. Kr. 8,50.

Telepati. Pris: kr. 7,00.

Ombord i rumskibene. Pris: kr. 16,75.

Hiemnz:

Jordiske flyvende tallerkener, Adamski og planetarerne. Pris: kr. 3,80.

Keyhoe, Donald:

Flyvende Tallerkener fra Verdensrummet.

Kr. 3,50.

Fry, Daniel W.: Resa med flygande tefat. Kr. 8,40.

Klarer, Elisabeth: I rymdskepp över Drakensberg.

Kr. 3,50.

Miller, Max B.: Flygande Tefat, kr. 25,90.

Stanford, Ray & Rex: Rymdmänniskor, kr. 16,80.

Atomer for fred, Otis T. Carr och fria Energins Rymdfarkost, kr. 3,85.

Tidsskrifter:

UFO-NYT, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Flying Saucer review, pr. år 6 nr. kr. 31,20.

UFO-Nachrichten, pr. år 12 nr., kr. 13,00.

Studiehefter:

Teknisk studiehefte, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Kosmisk studiehefte, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Kontakt-programmet, pr. år 12 nr., kr. 12,00.

Med venlig tilladelse fra

George Adamski — Lucy Mc. Ginnis

bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 33: *Understøtter du det, der er almindeligt kendt som psykiske anliggender eller mystiske kanaler?*

Svar: Jeg tager ikke afstand fra nogen forskningsform, heller ikke anstrengelserne for at fremkalde en hvilken som helst form for menneskelig evne, thi sandheden kan eventuelt dukke op selv gennem falske fremskridt. Misbrug af den kosmiske lov er normalt fremkaldt af uvidenhed.

Der er en umådelig forskel mellem sand Lov som aldrig giver personlig vinding og de såkaldte „love“ som forherliger det personlige jeg. Gud, eller den guddommelige Skaber, er ikke opvarter for nogen person, det samme gælder naturen, hans værk.

At dvæle ved psykiske anliggender er farligt tidsfordriv, når man ikke først har erhvervet sig et gennemgribende kendskab af en selv, ens samhørighed med kosmos og de faktorer, som man har med at gøre. Ved at se bort fra disse elementære forholdsregler, har mennesket i sin søgen fulgt mange gange, som kun har ført til forvirring. Der er ingen genvej til sand udvikling. Imidlertid kan man, når man arbejder støt og roligt, efterhånden opnå adgang til kosmisk forståelse. Psykiske anliggender og mysticisme kan, når de forstås og udøves forkert, kun føre til forvirring og ofte til fare.

Spørgsmål nr. 34: *Hvad er din mening om meddelelser modtaget gennem „bordet“ og automatskrift?*

Svar. Her må jeg igen sige, at det munder ud i manglende forståelse af jeg'et og samhørigheden med Altet. Under en slags selvhypnose, stiller man som regel ind på de første indtryk man støder på, disse er fra Jorden selv. Eftersom der er 2½ billion hjerner i denne verden, vil de første indtryk, man kommer i forbindelse med, frembringe repræsenterende „meldinger“, — tanker om grådighed, angst, had, splittelse, selvmodsigelse, spådomme — og det vil altid være de laveste lave spilopmagere.

Sandfærdige guddommelig meddelelser truer ikke nogen, dømmes ikke nogen og fremkalder aldrig angst. Sådanne meddelelser indeholder aldrig personlige forudsigelser. Hvis man bruger denne regel som en rettesnor, er det relativt let at afgøre, om det, man modtager, kommer fra et lavt plan fra vor egen klode, eller om det er af kosmisk natur. Vi fornægter altså ikke loven, vi mere begræder misbrug af den gennem manglende forståelse.

Spørgsmål nr. 35: *Materialiserer og dematerialiserer rummenneskene sig?*

Svar: Nej, de gør ikke! Hvis de var i stand til at

materialisere og dematerialisere sig, hvorfor så have besværet med at bygge metalskibe? Dette nødvendiggør grubedrift, smeltning og legering af metallerne, bygning af rumskibe og bemanning. Hvis de mestrede de mystiske kræfter i forbindelse med materialisation og dematerialisation, som enkelte på Jorden har tillagt dem, ville alt dette være nytteløst spild af tid og anstrengelser.

Vi ved ved at følge deres skibe på radar og ved at studere dem efter, at de er styrtet ned, at de i allerhøjeste grad er materielle. Jeg kan ikke understrege dette punkt stærkt nok; de er normale menneskelige væsener af kød og blod, det samme som vi på Jorden.

UFO - observationer over Skandinavien

Fra den 12. maj til 12. juni 1960 er der indkommet 16 rapporter til SUFOI. Alle rapporterne er fra Danmark. Der er 1 fra 1954, 1 fra august og

1 fra september 1959, 1 fra januar, 1 fra marts, 2 fra april og 9 fra maj 1960.

Herefter er der ialt indkommet 1139 rapporter, der fordeler sig som følger:

Før 1. januar 1959	313 rapporter
Fra 1959	766 rapporter
Fra 1960	60 rapporter

Ialt 1139 rapporter

Rapporten fra 1954 er fra fastelavnsmandag, hvor 2 unge mennesker får øje på en jetjager, og ved siden af denne ses 1 rund objekt, der cirkulerede tæt op ad jetjageren, for pludselig at forsvinde i meget stærk fart.

Den 16. august 1959 var en mand i Hobro ved at låse døren til sit udhus, da han fik øje på et lysende objekt på himlen mod NNV. Han kaldte på sine forældre, og medens de fulgte dette objekt i ca. 2 minutter, dukkede der endnu 1 objekt op i samme bane som det første.

2 unge mennesker var en aften i september 1959 på motorcykel på vej hjem fra biografen. Da de befandt sig på landevejen øst for Stubbekøbing og

* Norge

§ Sverige

JANUAR		FEBRUAR		MARTS		APRIL		MAJ		JUNI	
F 1		M 1	3	T 1	1*	F 1		S 1	2		
L 2		T 2		O 2		L 2		M 2	1		
S 3		O 3		T 3		S 3		T 3			
M 4		T 4		F 4	1	M 4	2	O 4			
T 5	1	F 5		L 5		T 5		T 5			
O 6		L 6	1	S 6	1 §	O 6	2	F 6	1		
T 7		S 7	1	M 7		T 7		L 7			
F 8	1	M 8		T 8		F 8		S 8			
L 9	2	T 9		O 9		L 9		M 9			
S 10	1	O 10	1	T 10		S 10		T 10			
M 11		T 11		F 11	1*	M 11		O 11			
T 12		F 12		L 12		T 12		T 12	1		
O 13	1*	L 13	1*	S 13	1	O 13		F 13			
T 14		S 14		M 14		T 14	1	L 14			
F 15		M 15	1	T 15		F 15		S 15			
L 16	3	T 16		O 16		L 16		M 16	1		
S 17		O 17		T 17		S 17	1	T 17			
M 18		T 18		F 18		M 18		O 18			
T 19		F 19		L 19		T 19		T 19			
O 20		L 20		S 20		O 20		F 20			
T 21	1	S 21		M 21		T 21		L 21	1		
F 22		M 22		T 22		F 22		S 22			
L 23	1	T 23	1*	O 23	1	L 23		M 23			
S 24		O 24		T 24	2	S 24		T 24			
M 25		T 25	2 §	F 25	1	M 25	1	O 25			
T 26		F 26		L 26		T 26		T 26			
O 27		L 27		M 27	1	O 27	1	F 27			
T 28		S 28		T 28		T 28	1	L 28			
F 29		M 29		O 29	2	F 29		S 29	2		
L 30	1			T 30		L 30	1	M 30			
S 31				F 31	3			T 31			
12		12		16		10		9			

netop havde drejet om et hjørne, så de 1 mærkeligt grøntlysende objekt, der i opdagelsesøjeblikket stod stille i luften, men i næste nu for det over vejen og forsvandt.

Den 23. januar får en husmoder i Hobro ved 18-tiden pludselig øje på 1 stærkt grøntlysende objekt. Det sås ved tilsynecomsten mod øst og forsvandt mod NV.

Sidst i marts måned observeres fra Høvelte i ca. 20 minutter 1 orangefarvet objekt mod NV. Det bevægede sig skiftevis op og ned, fra side til side, til tider stod det helt stille. Objektets omrids skiftede flere gange fra elliptisk til rund. Det forsvandt pludselig i rasende fart.

2 unge mennesker står den 25. april ved Nr. Onsild og kigger efter stjerner, da de pludselig får øje på 1 hvidt rundt objekt, der bevægede sig vandret over himlen.

Den 30. april får en ung mand i Skive, der lige var gået til ro, den indskydelse, at skulle se ud af vinduet. Her fik han øje på 1 rundt hvidt objekt, der stod stille i luften ca. 20 meter fra huset. Objektet stod stille på samme sted i ca. 2 sek., da det pludselig forsvandt med meget stor hastighed.

Den 1. maj kl. ca. 21,30 står en mand og kigger ud over engdraget ved Randers fjord, da han blev opmærksom på 1 gråt objekt, stå lavt over fjorden. Efter at have tilkaldt sin kone og 2 voksne børn, betragtede de objektet i 10 minutter. Vinden var fra NV den aften og alle 4 så objektet sætte sig i bevægelse og forsvinde mod vinden — mod NV.

Den 1. eller 2. maj vågner en mand i Helsingør ved 3,30 tiden om morgenen og hørte en hvinende metallirrende lyd. Da han gik til vinduet, så han 1 rundt mørkt objekt med en matlysende ring udenom, der med fantastisk fart skruede sig opad og forsvandt på ca. 10 sek.

Den 2. maj ses fra Aarhus kl. ca. 23,15 2 orangefarvede objekter, der havde størrelse og form, som en alm. el-pære. De stod stille på himlen i samme højde i ca. 6 min. Herefter forsvandt de pludselig i ca. 1/2 min. for at komme igen noget lavere og længere mod nord, men i samme indbyrdes afstand. Her blev de stående i ca. 3 — 4 min., hvorefter de forsvandt.

Den 6. maj var en gårdejer, hans medhjælper og hans søn i bil på vej ud af Bovrup, da de ca. 300 meter fremme mod syd, øverst på en bakketop så

et rødt lys. Det var ikke skarpt afgrænset, men dog afgrænset, som stammende fra et bål. For at undersøge dette nærmere, besluttede de at køre op på bakketoppen. Men på vejen derhen, der tog ca. 1/2 min., passerede de en gård, hvorfra de ikke kunne se bakken. Da de kom frem til stedet, var der intet spor af noget som helst, og ingen mennesker med lygter eller lignende.

Den 12. maj ser en skoleelev kl. 21,45, da hun er ude for at lufte sin hund, over den vestlige udkant af Helsingør, 1 mørkt objekt passere vandret over himlen mod øst.

En aften mellem den 16. og 20. maj er en mand i Høvelte på vej ind på sin grund. Pludselig får han en mærkelig fornemmelse. Han ser op og bliver blændet af et meget kraftigt lysskær, der så ud til at komme fra en kabine. Da lyset pludselig slukkede, sås omridset af et kuppelformet objekt, der som en skygge forsvandt i stærk fart. Samtidig hørtes en høj metallisk lyd. Da objektet var forsvundet, følte manden sig atter normal.

Den 21. maj fra kl. 20,30 til kl. 21,30 ser 5 mennesker fra Helsingør mellem 2 skyer en skråttillet hvidgul „stav“, som en stump af en tændstik. Lidt senere er denne „stav“ væk, men i stedet er faconen som det nederste af en kugle. Pludselig skyder ligesom en arm ud fra halvkuglen, og herfra kommer en kugle, som en stor klar stjerne. Armen forsvinder, og den lille kugle fortsætter op i en sky og er væk.

Et ægtepar er den 29. maj kl. 22,30 i bil på vej fra København til Birkerød, da de ser 1 kraftigt lysende cigarformet objekt, bevæge sig i stærk fart fra øst mod vest.

Den 29. maj kl. 22,35 ser 2 unge mennesker ved Rødby fjord 1 orangefarvet lys dale skråt ned på den østlige himmel.

Detektormeldinger.

Fra en mand i Roskilde har SUFOI fået underretning om, at hans detektor den 13. september 1959 har ringet 3 gange: 00.38 — 00.43, 04.20 — 04.23 og 04.30 — 04.34. Den 14. oktober 1959 ringede hans detektor igen, kl. 21.45 — 21.50. Den 16. april i år ringede den kl. 16.15.

I Langå har en detektor ringet den 7. maj 1960 fra kl. 08.32 — 08.40.

I ingen af tilfældene har der været observationer.
Weichardt.

Fortsat fra side 103.

piloterne. Intet var kommet fra deres Detroit-kontor.

Samme dag nægtede FAA trafikkontrollører i Detroit, at de var blevet underrettet. Detroit's „Frie Presse“ fik fortalt, at de (FAA) „bevægede sig i fuldstændig mørke“ med hensyn til Killians rapport. På den tid var den på forsiden med kæmpeoverskrift i Detroit aviserne.

Ekspert fra hæren foreslår rum-skibe.

Tidligt på dagen den 26. februar udsendtes over radiostationen WOR et interview med andenpilot Dee. Himlen ovenover maskinen, sagde Dee, havde været meget klar. Bekræftende Killians rapport tilføjede han, at de et kort øjeblik havde antaget mulighed af en jet optanknings-operation, men en undersøgelse efter landingen afslørede, at der ikke havde været sådan en flyvning. (Killian fortalte NICAP senere, at han allerede havde forkastet denne tanke).

I mellemtiden i Detroit blev en rumskibsforklaring foreslået af Lt. Col. Lee B. James, våbenekspert i hæren, tilknyttet Werner von Braun, ved hærens artillerikommando i Huntsville. I en tale til Michigan forening af ingeniører, udtalte Col James, at objekterne, der blev set af flyvebesætningen, sikkert var fra det ydre rum.

Jeg ved de ikke kommer herfra, sagde våbeneksperten, og de kommer ikke fra Rusland. Vi fra denne civilisation er endnu ikke så langt fremme.

Hvis mandskab og passagerer virkelig så, hvad der er blevet rapporteret, sagde Col. James, må objekterne komme fra det ydre rum — en civilisation årtier forud for vor.

En ingeniør spurgte ham om Killians rapport om at hans radarskærm ikke havde vist UFO'erne.

Den civilisation har højst sandsynligt overvundet det problem, svarede Col. James. Den bruger muligvis en speciel overfladebehandling eller en sammensætning af visse materialer, som muligvis kan forhindre en sådan reflektering.

Den 25. februar bragte også en offentliggjort bekræftelse fra AA — en overraskelse fordi selskabet hidtil havde været tavs om UFO'er. I en kommentar om observationerne røbede LFS, at dets piloter havde haft et betydeligt antal observationer i midt-

vesten, hvor dette tilfældige møde havde fundet sted.

I et interview med Lex Mebane den aften havde Killian berettet udførligt om UFO'ernes skiftende skær. Ikke alene havde deres farve skiftet fra tid til anden, fra gul til blålighvidt, men deres intensitet havde varieret fra yderst strålende til midlertidig forsvinden. Killian havde et kort øjeblik undret sig over, om UFO'erne prøvede at signalere, men han så ingen mønstre eller regelmæssighed.

UFO'ens hastighed ændrede sig også, fortalte Killian Mebane. Til tider kunne de fare hurtigt fremefter, så øjensynligt nøle, som om de ville lade ham „komme på højde“ igen. Disse bevægelser kunne let observeres, da maskinen fløj på en konstant 300 graders kurs. Kaptajnen sagde, at nogle passagerer havde bedt ham flyve nærmere objekterne, men han måtte tænke på deres sikkerhed, selv om reglementet havde tilladt dette. Desuden, tilføjede han, havde jeg tilsyneladende ikke nok fart til at hamle op med UFO'erne.

Flyvevåbenets forklaring:

I tre dage udtalte AF sig ikke om disse rapporter. Så om morgenen den 28. februar frigaves det til pressen, det lufttekniske videnskabelige centers officielle mening: Flyvebesætningerne var alle blevet vildledt af „Orions bælte“. Set som hastige glimt gennem forrevne skyer, havde Orion skabt illusionen om hurtigt flyvende objekter, hvilket havde narret piloterne.

For at bakke dette op, erklærede AF, at besætningen på en AF-transportmaskine, der fløj fra Washington til Dayton den samme aften havde set Orion gennem forrevne skyer i 8.500 fods højde og kunne garantere for illusionen.

For enhver, som kendte kendsgerningerne, var AF's forklaring fuldstændig absurd. Kaptajn Killian stod bedre: Han havde set både Orion og UFO'erne samtidig på en klar himmel. Det havde medlemmerne af de andre besætninger også. Og disse piloters erfaring i natflyvning overgik AF-transportmandskabers gennemsnitlige erfaring. Alt

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

dette vidste man udmærket på ATIC. Til trods for dette havde AF-censorerne forsætligt sæt tvivl med hensyn til disse flyveveteraners evne og ærlighed.

Hvis man skulle tro på AF's påstand, var der kun to valg: Alle seks besætninger var enten i en omtåget tilstand, eller også løj de.

På grund af denne latterlige insinuation er der udtrykt mistanke om rigtigheden af AF-transporthistorien.

Særlige detaljer blev ikke givet. Navnene på piloterne — deres erfaring i natflyvning — maskinens position — og den tid, da Orion blev observeret gennem forrevne skyer, så meteorologisk instituts optegnelser kunne undersøges.

AF-historien kan være sand — et lykkeligt sammentræf som skaffede ATIC „noget“, de kunne offentliggøre som svar på piloternes rapporter.

Men den forklaring, som anvendtes i forbindelse med piloternes observationer er fuldstændig i modstrid med kendsgerningerne. Og ATIC må vide dette.

Efter at AF-historien kom frem ringede NICAP til Kaptajn Killian og udbad sig hans modsvar. Killian stod fast på sit.

„Jeg kender udmærket Orion, når jeg ser den“, sagde han, „det var ikke noget kort øjekast“. „Gennem de 45 min. så jeg både Orion og de ukendte objekter gentagende gange. Det gjorde de andre besætninger også.“

„Hvad mener De om denne AF-historie?“

„Måske så de Orion gennem rifter i skydækket. Men jeg kan fortælle Dem dette: Ingen erfaren pilot lader sig narre på denne måde — vi har set stjerner gennem rifter i skyerne tusindvis af gange. Og de andre besætninger har bekræftet, hvad jeg har rapporteret. Desuden - i vort område - var de eneste skyer, vi havde omkring 3.500 fod under os. Ovenover dette var sigtbarheden ubegrænset — himlen var absolut klar. De andre kaptajner kan bevidne dette. Det kan alle, der var med, også. Kabinelysene blev slukket, og de kiggede alle ud“.

På denne tid af samtalen var AF's erklæring blevet offentliggjort i H. T. Killian blev bedt om en kommentar om „at blive ædru igen“ insinuationen.

„Naturligvis kan jeg ikke lide det“, sagde han. „De ved, vi ikke drikker før flyvning — det er en af vore strengeste regler“.

Udover AF's erklæring bragte H. T. følgende citat fra Kaptajn Killian: „Jeg er sikker på, der er mennesker på andre planeter, som har løst problemet med rumrejse. Jeg tror oprigtigt deres fartøjer kommer tæt til denne jord“.

„Er dette citat korrekt“, blev Killian spurgt. „Ja“, sagde han, „det er, hvad jeg tror“.

For at alle kan blive klar over den fulde betydning af AF-talsmandens erklæring, er her en opsummering af hovedpunkterne:

1. AF siger, det var nervøsiteten efter den anden verdenskrig, da Kenneth Arnold startede den offentlige „tallerken-frygt“. Men AF teknikerne har nu reduceret vurderingen af rapporterne til rutine — uden spænding.
2. Observationerne forekommer i perioder forårsaget af UFO-reklame i TV, radio, bøger og artikler.
3. Der er mere opmærksomhed henvendt på himlen; flere mennesker „ser op“, særlig om natten. Mange har „kold-krigs-nervøsitet“ — så de ser flyvende tallerkener.
4. Der er altid nogen rapporter, der bunder i be-ruselse.
5. Der er nogle personer, som virkelig har set ting, som de ikke kan forstå — på grund af mangel på kundskab eller viden til at kunne identificere dem som almindelige objekter. (For at illustrere dette, brugte AF tilfældet i september 1958, hvor en militærperson fra en raketbase i Maryland rapporterede en lysende UFO. Dette, sagde AF, var i virkeligheden et lys fra floden set i nogen afstand. AF nævnte

Vi beder Dem hjælpe os med at udbrede kendskabet til Hermann Hiemenz lille hæfte: „Jordiske flyvende tallerkener, Adamski og planetarierne“. Hæftet er et af de vægtigste og vigtigste bidrag, der hovedvedet er på markedet.

Enhver, som blot een gang har tænkt over problemet — flyvende tallerkener — bør læse hæftet. Prisen er som altid meget lav, og udførelsen som sædvanlig gennemført nydelig — 3,80 kr. + porto.

Vent ikke — bestil hæftet allerede i dag, oplaget er selvsagt begrænset.

ikke, at de først havde fortalt Washington-avisene, at lyset kom fra en svejseflamme, benyttet af en arbejder på et kraftselskab (El-værk) ?? — en forsøgt forklaring, som selskabet modbeviste og tvang dem til at ændre).

6. Udenfor militæret er der mange mennesker og grupper, som insisterer på, at interplanetariske rejser finder sted. AF kender disse mennesker, sagde talsmanden, og der er ikke et sandt ord i, hvad de siger; men de sælger bøger og magasiner og laver et godt nummer ud af det.

(Dette er affattet som en fordømmelse af alle UFO-undersøgelingsgrupper. Men siden AF-talsmanden undgår navne og også gemmer sig bag anonymitet, er han reddet fra en retsag).

NICAP's vurdering:

Sammenholdt var „Orion-forklaringen“ den 28. februar og AF-talsmandens erklæring tydeligt ment at tjene tre formål:

1. For at udligne piloternes rapport.
2. Som en advarsel til alle piloter om, at de vil blive officielt hånet, hvis de offentliggør rapporter om UFO-observationer.
3. For at reducere den voksende bistand til Capitol Hill angående UFO-radioprogrammer.

Det synes klart, at AF eller en højere instans, der dikterer AF, er besluttet på at blokere enhver af kongressens søgen efter sandheden. Foruden denne udsprende af onde rygter om respektable observatører, er der nu en kampagne i gang for at overtale kongressens medlemmer til at tro, at UFO-radioprogrammer i virkeligheden ville være skadelige, fordi de ville sætte mod i „science-fiction“ forfatterne, som insisterer på, at UFO'er er virkelighed. Men AF's taktik i denne aktuelle sag med flyveselskaberne falder tilbage på censorerne. Selvom nogle piloter nu sværger på, at de aldrig vil offentliggøre rapporter om UFO'er, er andre vækket af AF-talsmandens erklæring. Hvis størstedelen af de piloter, som har observeret UFO'er, slutter sig sammen i selvforsvar, vil deres forenede vidneudsagn have en effektiv indvirkning på kongressen.

Flyvevåbenet fortæller kongressen, hvorfor det modsætter sig UFO-radioprogrammer.

I dens kamp for at blokere UFO-radioprogrammer fortæller USAF's hovedkvarter nu kongressens medlemmer, at dette ville kun hjælpe „Science-

fiction“ forfatterne og ville hindre AF i at tage „mystikken glorie“ fra UFO'erne.

I officielle AF-breve, underskrevet af generalmajor W. P. Fischer, lovgivnings-forbindelsesofficer, er denne erklæring blevet givet til hver senator og kongresmedlem, som foreslår — eller blot nævner muligheden for — radioprogrammer om UFO-problemer. NICAP har adskillige af disse breve i sin besiddelse, inclusive den underskrevne original afsendt af general Fischer til senator Harry Byrd, Virginia, den 20. januar 1959.

Følgende er det ordrette citat fra breve til senator Byrd:

„Den påstand, at AF tilbageholder vigtige UFO-oplysninger, har intet som helst på sig.

Det ville være et umuligt forsøg, at afgøre de specielle omkostninger, som AF har haft i forbindelse med UFO-undersøgelser i de sidste 11 år. (NICAP NOTE: I en officiel presseerklæring fra ATIC har OL. Spencer Whedon udtalt, at enhver stor undersøgelse koster AF 10.000 dollars. Ved at gange antallet af stor-undersøgelser med dette beløb, kan man hurtigt få en ret god angivelse af den kæmpesum, som AF har brugt og stadig bruger for at undersøge „ikke eksisterende objekter“).

AF føler at radioprogrammer kun vil give emnet en „værdighed“ ud over de grænser, som det er berettiget til. Sensationssøgere og udgivere af „science-fiction“ litteratur ville få den største fordel af sådanne programmer, og i det lange løb ville vi ikke fuldføre vort formål: at tage det skær af mystik bort, som hviler over UFO'erne. (NICAP: Hvis udsendelserne afslørede, at alle UFO-rapporter i virkeligheden var „science-fiction“, ville AF vinde overvældende ved sådanne udsendelser. Dette ville næsten afgjort gøre en ende på mystikken. Sandheden i disse udsendelser, hvis de indeholdt møde med og bevisførelse af veteranpiloter og andre trænedede observatører, ville bevise virkeligheden af UFO'er, AF-censur og sandsynligvis grundene til den officielle hemmeligholdelse.

Efter at have klarlagt AF's modvilje mod udsendelserne, tilføjede general Fischer, at AF vil samarbejde af „hele hjertet“, hvis „altovervejende hændelser fordrede sådanne udsendelser“.

Men tonen i disse overtalelsesbreve er sådan, at de fleste senatorer og regeringsrepræsentanter, med

mindre de er vel informeret gennem saglig UFO bevismateriale, vil acceptere AF-forklaringen.

Imidlertid har nok kongresmedlemmer vist deres utilfredshed med AF's svar, til at bekræfte troen på eventuelle udsendelser og redegørelser i fremtiden.

Hvem har ikke oplevet, at forståelse med en anden har fået sin særlige varmegråd gennem en fælles illoyalitet mod en tredje?

Den 29. juni 1954 kort før solnedgang befandt BOAC-flyet „Centaurus“ sig på vej til London, da et UFO dukkede op, et kæmpestort, deltaformet rumskib, som ledsagede BOAC-flyet i hele 18 minutter. Omkring rumskibet kredsede 6. fl. tall., som ofte forsvandt ind i rumskibet og atter kom til syne — akkurat som ville de vise, hvad de formåede. Alle 11 besætningsmedlemmer og 12 passagerer så det hele tydeligt under de bedste vejrforhold. Ingen blev nervøse, fordi — som de alle senere sagde — fly-manøvrerne virkede overordentlig sikre og beroligende. Kaptajn James Howard, flyets fører, meldte omgående over radioen det passerede til flystation Goose Bay. Umiddelbart efter at en jetjager var steget op til forfølgelse, forsvandt UFO'et i rasende fart bag horisonten. Efter ankomst til London blev såvel mandskab som passagerer afhørt og interviewet. På den måde fik offentligheden meddelelse om det passerede. Alle vidner forklarer overensstemmende, at moderskibet havde vekslet sin form fra en skive over en trekant til et telefonhørerør. Kaptajn Howard anslog størrelsen til en oceandampers. Denne påstand forekom altfor usandsynlig, og skeptikere havde let ved at trække det skete over i latterligheden, hvorfor det hele da også hurtigt blev glemt.

De tegninger, som kaptajn Howard udfærdigede over de forskellige former, forklarer han som ganske naturlige, idet rumskibet blev set under forskellige synsvinkler.

Denne kendsgerning er kun blevet kendt af et fåtal gennem „Flying Saucer Review“ nr. 1, hvor dette offentliggjordes.

I øvrigt har luftvåbnets stab lagt et tykt slør af hemmeligholdelse over tildragelsen.

Frankfurt radio, kommentator PUNX.

Direktøren for „Det videnskabelige institutt“ i Roma, Alberto Perego så flere UFO's som fløy i korsformasjon over Peterskirken.

Forøverig melder den samme Alberto Perego, at han hele 64 ganger har observert UFO's.

Den sveitsiske psykologen Carl Gustav Jung, som er 82 år gammel, har samlet alle (?) opplysninger om UFO's helt fra 1947. Han mener, at grunnen til, at folk ser UFO's, er, at de er redde for „tallerkner“ og vesner fra andre kloder og derfor ofte mener å se slike.

4. desember 1959. Agdenes, Trondhjem i Trøndelag, Norge.

Los og styrmann på en mindre båt så et sigarformet objekt, som først lyste hvitt, men siden klart grønt. Begge hevder, at det ikke kunne være noen meteor o. l. Det var tidlig på morgenen.

(Fra Skiensavisen „Varden“).

En landing

Skuempladsen for nedenstående begivenhed er Chabeuil, en lille landsby ca. 14 km ØSØ for byen Valence beliggende i departementet Drome, Frankrig, ved landevej nr. 538 ca. 100 km syd for Lyon og ca. 300 km nord for Marseille.

Den 28. september 1954 var en søndag, hvor fru Lucette Lebœuf-Salin fra Valence var rejst til Chabeuil for at besøge sin bedstefader. Om eftermiddagen spadserede hun med sin lille hund, Dolly, i den nærmeste omegn. Hun kom ind i et skyggefuldt område bagved kirkegården, hvor en hulvej førte til en lucernemark. Ved enden heraf lå en ca. 10 m bred majsmark afgrænset af en række akacietræer og en hvidtjørnshæk.

Klokken har været omkring 14,30. Hun var i færd med at plukke nogle brombær, da hunden, som løb rundt i nærheden, pludselig stod stille og istemte et dødshyl, som straks besvaredes af andre hunde på de omliggende gårde. Overrasket over denne mærkelige, uhyggelige lyd, så hun sig om og så noget stå ved kanten af majsmarken, noget som hun først antog for at være et fugleskræmsel. „Det er godt lavet“, tænkte hun og sagde til hunden: „Hvornår er du blevet så dum, at du lader dig skræmme af et fugleskræmsel?“ Hun gik nærmere — indtil

ca. 2½ m. Nu så hun, at det var et menneskelignende væsen, som stod ubevægelig og vedvarende stirrede på hende. — Dette væsen var kun ca 1,10 m høj og fuldkommen indhyllet i en gennemsigtig dragt, der lignede en dykkerdragt. Det hele lignede for hende et barn indhyllet i en cellophanpose.

Hun kunne ingen ører se, muligt på grund af „dykkerklokken“, dog var ansigtet næsten menneskeligt, øjnene var meget rolige, skinnende, intelligente og udtryksfulde. I stedet for hovedhår sås en sort masse, arme var ikke at se, muligt lå de tæt ind til kroppen, muligt manglede de helt. Hun havde i øvrigt ikke rigtig lagt mærke til kroppen, fordi dette væsens øjne drog hende og vedvarende stirrede på hende.

Dette varede et stykke tid, hvorefter hun ikke sige, fordi skrækken sad hende i kroppen og ligefrem naglede hende til stedet.

Så begyndte „fugleskræmslet“ at hoppe hen mod hende. Om hunden, som stadig gøede som rasende, bekymrede væsenet sig ikke det mindste. I blind frygt flygtede hun skrigende og forsøgte at gemme sig, idet hun styrtede ind i en hæk. Her krøb hun tænderklaprende sammen.

Kort efter steg i en afstand af ca. 5 m fra hende en maskine op fra jorden. Den havde form som en tallerken, ca. 4 m i diameter. Den lignede en stor mekanisk legetøjstop, men havde en afladet underdel. Himlen var grå og trist den middag, det havde regnet for en time siden, og straks efter denne begivenhed gav det sig til at småregne. Maskinen var mørk, smudsiggrå og mat. Hun havde ikke bemærket hverken vinduer eller døre. Tidligere havde hun ikke kunnet se maskinen, men den stod på jorden. Den havede sig langsomt med en ganske svag snurren. Over lucernemarken kippede den over til lodret stilling, hvorefter den i vanvittig fart forsvandt mod SØ. Under accelerationen lød der en mærkelig fløjten.

To unge mænd havde på gaden til Montelier bemærket maskinen. Folk, som opholdt sig på kirkegården, var kommet til stede hidkaldt af hundens mærkelige gøen. Også den mærkelige fløjten havde de bemærket. Et tidl. medlem af luftvåbnet har erklæret, at lyden fra maskinen var helt forskellig fra lyden fra et jet-fly. To landbetjente kom til stede

og fandt fru Lebæuf-Salin som lammet og ude af stand til at tale.

Mange personer kom straks efter til stede og noget senere:

1. Herr Figou, juveler-expert, en alvorlig mand, som levende interesserede sig for sagen og undersøgte den meget nøje.
2. R. Arnaud, ingeniør, medlem af UFO-organisationen „Ouranos“, en metodisk tænkende, seriøs mand, hvis objektive beskrivelse af sagen man ubetinget kan stole på, og
3. Pierre Bouvard, ligeledes medlem af „Ouranos“. Disse herrers beretning er indgående studeret, og her er resultatet:
 - a. Syv majsstauder i den første række var knækket og alle udefter, således som det ville ske, hvis en rund genstand var landet her.
 - b. To akacietræer i kanten af marken viste på stammen skræbemerker. Flere grene var brækket sikker under indvirkning af et slag eller tryk fra oven. En gren i en højde af 10 m og som var ca. 8 cm tyk og en anden, som var ca. 2,50 m lang, var fuldkommen afløvet.
 - c. Hvidtjørnshækken var lagt ned og knust på en måde, som man kunne vente efter et tryk fra et større objekt.
 - d. På jorden var et spor på 3 m at se (den indre ring fra et UFO?). I randen fandtes et hul på 15 cm i diameter.

Andre folk, som var kommet til stede, skal have bemærket spor, der lignede „store hundepoter med en smal hæl“.

Fru Lebæuf-Salin er en moden, rolig kvinde på 32 år. Hun har det bedste ry på sig. Efter den rystende oplevelse måtte hun tage til sit hjem i Valente og gå til sengs med 40 graders feber. Hun blev behandlet af en dr. Margot. Først 3 dage efter begyndt hun at tale om sin oplevelse. Aviserne var allerede informeret. Hun blev opsøgt af forskellige personligheder, og en strøm af breve kom fra alle mulige lande. En udsending fra luftfartsministeriet sagde: „Mme. Lebæuf-Salin har orienteret os meget nøje også om ting, som må hemmeligholdes. På opfordring har hun lavet en tegning, hvori visse overensstemmelser er at finde med ting, som er os bekendt . . .“